

stenstod

till och med stenar rör sig
sträcker en fot
kliver benen över höften

och i hallen
där väntar dina nedslitna skor

bland människor
som trängs kring tomma stigar
människor
till och med människor
som glömt att tala
som viskar
att för länge sen fanns det spår

i läppars rörelse över hav
kryss

mjukt målade över skulderbladen
någonstans
mittemellan
himlen och axelns topp

till och med stenar rör sig
när de varma orättvisorna
har lämnat min hud
som en värkbruten kropp styvnar

jag smeker en karta över din rygg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ljudit med Poeter.se id #16319 innehar upphovsrätten